

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Ιούνιος 2017, Τεύχος 68

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Effective Legal Assistance in Pre-Trial Detention Decision-Making

Εκδηλώσεις

- Σεμινάριο: «Αναγνώριση, εξατομικευμένη εκτίμηση αναγκών και παραπομπή θυμάτων με βάση την Οδηγία 2012/29/ΕΕ», 22 και 23/6/2017

Νέες εκδόσεις

- Konrad Hesse, «Το Σύνταγμα της πολιτικής ενότητας και της πρακτικής εναρμόνισης», Σειρά Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου: Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα. (Μετάφραση-Εισαγωγή: Στυλιανός-Ιωάννης Γ. Κουτνατζής, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2017, 263 σελ.)

Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά

Eric Posner, Καθηγητής Δικαίου, Νομική Σχολή Πανεπιστημίου του Σικάγο

Τα Υπέρ:

1. Ο Τραμπ είναι ακατάλληλος να κυβερνήσει. Όπως εξηγεί ο Bob Bauer σε μια εξαιρετική ανάλυση στο Lawfare, βιώνουμε μια διαρκή «κρίση διακυβέρνησης», η οποία οφείλεται στα ελαττώματα του χαρακτήρα του Τραμπ. Ο Αντιπρόεδρος Mike Pence, ο οποίος (σε αντίθεση με τον Τραμπ) διαθέτει πολιτική εμπειρία και φαίνεται τουλάχιστον ικανός, θα έπαιρνε τη θέση του Προέδρου. Παρ' όλο που οι φιλελεύθεροι θα ανησυχούσαν ότι μια ενωμένη ρεπουμπλικανική κυβέρνηση, υπό την αρχηγία ενός ικανού Προέδρου, θα θεσμοθετούσε επιζήμια νομοθεσία, η εναλλακτική μιας ανίκανης, βαλτωμένης κυβέρνησης βυθισμένης σε μια διαρκή κρίση είναι χειρότερη.

2. Η παραπομπή θα συνέβαλε στην αποκατάσταση των πολιτικών κανόνων που ο Τραμπ έχει παραβιάσει. Οι πρωταρχικοί από αυτούς είναι:

α. Ο κανόνας που απαγορεύει τη σύγκρουση συμφερόντων και την απόκρυψη οικονομικών συμφερόντων.

β. Ο κανόνας που απαγορεύει τις πολιτικές παρεμβάσεις στην εφαρμογή των νόμων.

Τα Κατά:

1. Η παραπομπή θα μπορούσε να απορριφθεί. Αν η διαδικασία δεν στρέψει την κοινή γνώμη εναντίον του Τραμπ, η πλειοψηφία των μελών της Βουλής δεν θα ψηφίσουν υπέρ της παραπομπής και η ενισχυμένη πλειοψηφία των Γερουσιαστών δεν θα ψηφίσει υπέρ της καταδίκης του. Μια αποτυχημένη απόπειρα παραπομπής θα ενδυνάμωνε τον Τραμπ και θα αποδυνάμωνε όσους του ασκούν κριτική. Η παραπομπή του Κλίντον μεγάλωσε τη δημόσια υποστήριξη στο πρόσωπό του σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

2. Ακόμα και οι χειρότερες συμπεριφορές του Τραμπ δεν αρκούν για να χαρακτηριστούν 'βαρύνουσας σημασίας εγκλήματα και παραπτώματα'. Συγκεκριμένα:

α. Η απόπειρα παρέμβασης στο έργο της δικαιοσύνης δεν έχει αποδειχθεί. Επίσης, ακόμη και αν αποπειράθηκε να παρέμβει στο έργο της απέτυχε, καθώς η έρευνα για τη σχέση του με τη Ρωσία συνεχίζεται.

β. Η διαρροή απόρρητων πληροφοριών στους Ρώσους δεν είναι σίγουρο ότι έλαβε χώρα, ενώ ακόμη και αν έγινε μπορεί να ήταν δικαιολογημένη ή εύλογη υπό τις δεδομένες συνθήκες.

γ. Η σύγκρουση οικονομικών συμφερόντων δεν είναι παράνομη, ήταν γνωστή κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας και άρα αποδεκτή, τουλάχιστον έμμεσα, από τους ψηφοφόρους.

δ. Πολλές άλλες πράξεις του Τραμπ (επιθέσεις εναντίον του Τύπου και των δικαστηρίων, άξεστες πολιτικές επιθέσεις και πολλά άλλα) δεν προκάλεσαν κάποια συγκεκριμένη βλάβη σε πρόσωπα ή θεσμούς.

3. Για τον λόγο αυτό η παραπομπή του Τραμπ απλά θα αποδυνάμωνε την προεδρία, κανονικοποιώντας ένα εργαλείο το οποίο θα κατέληγε να χρησιμοποιείται στο Κογκρέσο για κομματικούς σκοπούς, ως ρουτίνα εναντίον του Προέδρου, ακόμη και αν αυτός ήταν ικανός. Μια αποδυναμωμένη προεδρία, σε συνδυασμό με ένα ισχυροποιημένο Κογκρέσο, στη σημερινή εποχή της πώλωσης είναι συνταγή για αδιέξοδο.

4. Η παραπομπή μπορεί να προκαλέσει μια μόνιμη δυσαρέσκεια στους οπαδούς του Τραμπ, η οποία θα ενίσχυε την πεποίθησή τους ότι η διακυβέρνηση βρίσκεται υπό τον έλεγχο διεφθαρμένων ελίτ. Αυτό θα ενδυνάμωνε τον λαϊκισμό τα επόμενα χρόνια, διευρύνοντας την πολιτική αναταραχή και το αδιέξοδο.

Τι ψηφίζω: Όχι.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://ericposner.com>, 17/5/2017

Κρίση και κράτος δικαίου

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Μετά από επτά χρόνια Μνημονίων μπορούν να συναχθούν ορισμένα συμπεράσματα για τη λειτουργία των θεσμών, η οποία είτε συνέβαλε στην εκδήλωση της κρίσης, είτε δεν διευκόλυνε την υπέρβασή της, είτε δοκιμάστηκε υπό έκτακτες συνθήκες αναδεικνύοντας τις

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

αδυναμίες τους. Όταν όλες οι χώρες που υπέγραψαν Μνημόνια πέτυχαν την έξοδό τους από αυτά, με τελευταία την Πορτογαλία όπου το γεγονός πανηγυρίστηκε δεόντως, η Ελλάδα επιβεβαιώθηκε δυστυχώς ότι συνιστά μια εξαιρετική περίπτωση, καθώς αντί να εξέλθει από τα Μνημόνια θεσμοθέτησε νέα μέτρα με μεταγενέστερο χρόνο εφαρμογής.

Τελικός κριτής της συμβατότητας των Μνημονίων και των περιοριστικών μέτρων με το Σύνταγμα είναι τα δικαστήρια. Το έργο που κλήθηκαν να επιτελέσουν οι δικαστές ήταν σύνθετο και δύσβατο. Μετά τον πρώτο αιφνιδιασμό, την περίοδο 2011-2012, η ελληνική δικαιοσύνη, πρωτίστως το Συμβούλιο της Επικρατείας, έκρινε ως αντισυνταγματικό έναν διόλου ευκαταφρόνητο αριθμό νομοθετημάτων. Ωστόσο, παρά τα ισχυρά στοιχεία συγκεντρωτικού ελέγχου που έχουν εισαχθεί στο ελληνικό σύστημα δικαστικού ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, αποδείχθηκε ότι το ισχύον σύστημα είναι ανεπαρκές και ατελέσφορο.

Κατ' αρχάς είναι ανεπαρκές, επειδή ο δικαστής δεν έχει αρμοδιότητα να ελέγξει τη διαδικασία παραγωγής των νόμων. Η κατάχρηση της κατεπείγουσας νομοθέτησης, η κατά κόρον συμπερίληψη διατάξεων άσχετων προς το κυρίως θέμα νομοσχεδίων, οι εκατοντάδες βουλευτικές τροπολογίες, οι αδικαιολόγητες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, οι δεκάδες σελίδες ρυθμίσεων ενταγμένων σε ένα μόνο άρθρο, αποτελούν ένα δείγμα των τερατωδίων που διέπραξε ο νομοθέτης. Η αναρμοδιότητα των δικαστηρίων να υπεισέλθουν σε έλεγχο συνταγματικότητας με βάση τις οργανωτικές διατάξεις του Συντάγματος συνιστά λοιπόν ένα σημαντικό έλλειμμα του δικαστικού ελέγχου.

Ωστόσο, το σοβαρότερο πρόβλημα αποτελεί ο διαπιστωτικός χαρακτήρας της κρίσης περί αντισυνταγματικότητας. Τα δικαστήρια δεν έχουν, δηλαδή, την αρμοδιότητα να εξαφανίσουν την αντισυνταγματική διάταξη. Έτσι, σε πλήθος περιπτώσεων ο νομοθέτης και η διοίκηση αγνόησαν τις δικαστικές αποφάσεις, διαβρώνοντας την αξιοπιστία των δικαιοκρατικών θεσμών. Η μη συμμόρφωση στις δικαστικές αποφάσεις από τον νομοθέτη και τη διοίκηση συνιστά περιφρόνηση του ανώτατου δικαστή και παραπέμπει σε τριτοκοσμικά κράτη.

πηγή: «Έθνος» 30/5/2017

Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Καθηγητής Δικαίου και Διοίκησης ΕΑΠ

Ο Σιχισμός είναι μια μονοθεϊστική θρησκεία που

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

συναντάται κυρίως στην Ινδία. Σύμφωνα με τα δόγματα της θρησκείας αυτής, κάθε πιστός σιχ είναι υποχρεωμένος, μεταξύ άλλων, να φέρει στη μέση του ένα μικρό τελετουργικό ξίφος, το Κιρπάν.

Ένας Ινδός μετανάστης σιχ στην Ιταλία, ο οποίος κυκλοφορούσε στον δρόμο ζωσμένος με ένα τέτοιο ξίφος, συνελήφθη και καταδικάστηκε σε χρηματική ποινή για οπλοκατοχή. Ο Ινδός σιχ προσέβαλε με αναίρεση στον ιταλικό Άρειο Πάγο την καταδικαστική απόφαση, επικαλούμενος το άρθρο 19 του ιταλικού Συντάγματος που κατοχυρώνει τη θρησκευτική ελευθερία.

Το ιταλικό Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναίρεσης, θεωρώντας ότι το θρησκευτικό αυτό σύμβολο είναι όπλο και εμπίπτει στην απαγόρευση της οπλοκατοχής. Σύμφωνα με το δικαστήριο, η πολυεθνική συμβίωση μεταναστών και αυτοχθόνων έχει ως απαραβίαστο όριο τον σεβασμό του νομικού πολιτισμού της χώρας υποδοχής.

Αποτελεί λοιπόν υποχρέωση κάθε ξένου μετανάστη η συμμόρφωσή του προς τις θεμελιώδεις νομικές αξίες της κοινωνίας στην οποία επέλεξε να ζήσει και να ενταχθεί, ακόμη και εάν οι αξίες αυτές είναι αντίθετες προς τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Όπως επισημαίνει το δικαστήριο, η πολυεθνική κοινωνία είναι μια αναγκαιότητα, αλλά δεν μπορεί να οδηγήσει στη διαμόρφωση «πολιτιστικών αρχιπελαγών» συγκρουόμενων μεταξύ τους, ανάλογα με τις εθνότητες που τα συγκροτούν.

Στην Ιταλία, όπως και στην Ελλάδα, οι έννομες υποχρεώσεις που ισχύουν για όλους, όπως για παράδειγμα η απαγόρευση της οπλοκατοχής, ισχύουν και για τους οπαδούς οποιασδήποτε θρησκείας. Οι θρησκευτικές υποχρεώσεις και απαγορεύσεις των ξένων μεταναστών δεν μπορούν να διαρρήξουν τον νομικό και πολιτιστικό ιστό της χώρας υποδοχής.

Το είχε ήδη πει ο Κορνήλιος Καστοριάδης. Δηλαδή ότι «ο αγώνας εναντίον του ρατσισμού? δεν πρέπει να αποτελέσει πρόσχημα για να παραιτηθούμε από την υπεράσπιση αξιών που δημιουργήθηκαν 'σ' εμάς', που θεωρούμε ισχύουσες για όλους, που δεν έχουν τίποτα να κάνουν με ράτσα ή με το χρώμα του δέρματος» (βλ. Χ. Ανθόπουλος, Προστασία κατά του ρατσισμού και ελευθερία της πληροφόρησης, εκδ. Παπαζήση, 2000, σελ. 45).

πηγή: «Έθνος» 24/5/2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ

Πέτρος Παραράς, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, Επίτιμος Αντιπρόεδρος ΣτΕ

Συγκροτήθηκε προ μηνών το 9μελές ΔΣ του ΕΣΡ, το οποίο είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή (άρθρ. 15 § 2 Σ) και τα μέλη του απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας (άρθρ. 1 ν. 2863/2000 περί ΕΣΡ). Μετά δε τη δημοσίευση (13.1.2017) της απόφ. 95/2017 της Ολομ. ΣτΕ που έκρινε αντισυνταγματική τη διάτ. του άρθρ. 2 Α § 2 του ν.4339/2015 (άρθρ. τρίτο ν. 4367/2016), ισχύει, ως προς την εφεξής τηρητέα διαδικασία αδειοδότησης καναλιών, η πάγια διάταξη του άρθρ. 1 του ν. 4339/2015 που ορίζει ότι η διαδικασία αυτή διενεργείται από το ΕΣΡ, το οποίο εκδίδει τη σχετική προκήρυξη, προβλέπει δε τη διεξαγωγή δημοπρασίας για κάθε άδεια. Κατά δε την παράγρ. 4 του άρθρ. 2 του ίδιου νόμου «Με απόφαση του Υπουργού... ,μετά από «σύμφωνη γνώμη» του ΕΣΡ και δημόσια διαβούλευση, καθορίζεται ο αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών...». Άρα, η πρωτοβουλία για την κίνηση της διαδικασίας αδειοδότησης ανήκει στον Υπουργό που με έγγραφό του προκαλεί τη σύμφωνη γνώμη του ΕΣΡ, ακολουθεί δε η προκήρυξη.

Όμως, το ΕΣΡ απέστειλε στα κόμματα της Βουλής «ερώτημα» (ΑΠ 276 της 20 Ιαν. 2017), και ζητούσε να του γνωστοποιήσουν «αιτιολογημένως» τις απόψεις τους για τα κάτωθι θέματα: «1. Ποια είναι η καταλληλότερη διαδικασία χορήγησης των αδειών στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας. 2. Πόσες άδειες επίγειας τηλεοπτικής ευρυεκπομπής... θα πρέπει να χορηγηθούν και 3. Ποια θα πρέπει να είναι τα κριτήρια της σχετικής επιλογής». Όπως δε ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρ. 4 του ως άνω ν. 2863/2000 «... το ΕΣΡ μπορεί να απευθύνει, σε κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα και αρχή [πχ. στην ΕΕΤΤ, για τεχνικής φύσεως ζητήματα, βλ. στην 19^η σκέψη της ΟΛΣΕ 95/2017] ... ερωτήματα και γνωμοδοτήσεις σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων των οικείων νόμων και κανονιστικών πράξεων...».

Με την εκδοχή λοιπόν ότι στην παραπάνω διάταξη εμπίπτουν και τα κόμματα, γεννώνται τα εξής ζητήματα: α)δοθέντος ότι το ΕΣΡ είναι ανεξάρτητη από την εκτελεστική λειτουργία αρχή, πώς είναι δυνατόν να συμβουλευτεί τα κόμματα, και μάλιστα την Κυβέρνηση-Σύριζα, για το πώς πρέπει να εφαρμόσει τη δική του νομοθεσία;

β) δεν προκύπτει ότι υπάρχουν περισσότερες συνισχύουσες διαδικασίες για την χορήγηση των αδειών, ώστε να επιλεγεί από κάποιο κόμμα η καταλληλότερη. Η

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

διαδικασία είναι μία και προβλέπεται στα άρθρ. 1 επ. ν. 4339/2015. Είναι τελείως ανορθόδοξο το ΕΣΡ να απευθύνεται στα κόμματα για να του υποδείξουν αυτά την τηρητέα διαδικασία!, οικειοθελής δε τήρηση τύπου με πολλούς αποδέκτες, δεν νοείται εν προκειμένω,

γ) αν από τα κόμματα υποβληθούν «αιτιολογημένες» απαντήσεις, π.χ. να δοθούν μόνον 4 άδειες, όπως επιμένει η Κυβέρνηση, ή 6 ή 12 από άλλα κόμματα και το ΕΣΡ κάνει προκήρυξη π.χ. μόνον για τέσσερις, δεν θα θεωρηθεί ότι μεροληπτεί υπέρ του «Σύριζα» ή άλλου κόμματος που πρότεινε περισσότερες άδειες; Με τα δεδομένα που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία για τις συχνότητες, είναι δυνατό να δοθούν 12-14 άδειες και εδώ η άποψη της ΕΕΤΤ ή άλλου τεχνικού οργάνου βαρύνει ιδιαίτερα. Τι διαφορετικό λοιπόν μπορούν να εισηγηθούν εδώ τα κόμματα και δη αιτιολογημένως;

δ) τα κριτήρια επιλογής προσδιορίζονται στα άρθρ. 3 επ. του ν. 4339/2015, άρα τα κόμματα δεν μπορούν να προτείνουν άλλα κριτήρια, μη προβλεπόμενα από το νόμο. Αν τα κόμματα επιλέξουν διαφορετικά κριτήρια, αυτό σημαίνει ότι θέλουν την προηγούμενη τροποποίηση του νόμου αυτού,

ε) Από τα διατυπωθέντα «ερωτήματα» καταφαίνεται ότι αυτά ανέμεναν «νομικές» απαντήσεις που θα προέκυπταν από την ερμηνεία της νομοθεσίας που διέπει το ΕΣΡ. Αλλά τότε γιατί δεν απευθύνθηκε, καίτοι διαθέτει έγκριτους νομικούς, στο Νομικό Σύμβουλο του αρμόδιου Υπουργείου για να λυθούν οι «απορίες» του;

στ) τέλος, όταν ο νόμος περί ΕΣΡ προβλέπει την υποβολή ερωτημάτων σε άλλους φορείς, εννοεί για να διατυπώσουν αυτοί, λόγω αρμοδιότητας, την γνώμη τους προφανώς σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας που τους διέπει. Είναι αδιανόητο το ΕΣΡ να ζητάει τη γνώμη άλλων αρχών για το πώς πρέπει να εφαρμόσει αυτό τη δική του νομοθεσία, όπως συμβαίνει εν προκειμένω! Δηλαδή το ΕΣΡ αναμένει από την Κυβέρνηση (Σύριζα) να του υποδείξει πώς πρέπει να ενεργήσει; Μα τότε αυτοαναιρείται και δεν πρόκειται περί ανεξάρτητης αρχής.

Αν, πάντως, τα ερωτήματα αποβλέπουν, κατ' ουσίαν, στη διατύπωση προτάσεων για περαιτέρω άμεσες νομοθετικές παρεμβάσεις, τότε κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση και, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δρομολογηθούν άμεσα τα εξής: α) να καταργηθούν οι διατάξεις περί δημοπρασίας, διότι η πρόσφατη εμπειρία και οι διαβλητές μεθοδεύσεις που επελέγησαν, αναδίδουν οσμή διοικητικής ανηθικότητας, οδηγούν δε σε ανάδειξη του μεγάλου κεφαλαίου ως αποφασιστικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

παράγοντα και με τους «λαγούς» να αλωνίζουν, β) απλούστευση της λοιπής διαδικασίας και με προϋποθέσεις λιγότερο αποτρεπτικές, πχ. η υποχρέωση πρόσληψης προσωπικού τετρακοσίων τουλάχιστον ατόμων σε μια ανώνυμη εταιρεία δημιουργεί προβλήματα συνταγματικότητας, διότι περιορίζει ουσιαστικά την επιχειρηματική ελευθερία, γ) προθεσμία, πχ. εξάμηνη, για να υποβληθούν νέες αιτήσεις αδειοδότησης, ενδεχομένως και εκτός Ελλάδος, ή για να προσαρμοσθούν οι τηλεοπτικές εταιρείες που ήδη λειτουργούν στις νέες προϋποθέσεις και ε) οι άδειες δίνονται αμέσως στις εταιρείες εκείνες που συγκεντρώνουν όλες τις προϋποθέσεις, δηλαδή τα περισσότερα μόρια, κατόπιν ελέγχου από το ΕΣΡ και αφού προηγουμένως καταβάλουν παράβολο 25 με 30 εκατομ. ευρώ που θα είναι το ίδιο για όλες (εντεύθεν, π.χ. 10 άδειες X 30 = 300 εκατ., pas mal!). Τη σχετική δε πρωτοβουλία συντάξεως ενός σχεδίου νόμου θεμιτώς μπορεί να αναλάβει το ΕΣΡ. Μόνον έτσι οι χρόνιες εκκρεμότητες θα λυθούν το ταχύτερον. Δηλαδή χρειαζόμαστε άμεσα ένα νέο νόμο, διότι μέχρι σήμερα το ΕΣΡ έχει αδρανήσει πλήρως για ζήτημα που εκκρεμεί περισσότερο από είκοσι χρόνια ως προς το καθεστώς λειτουργίας των ιδιωτικών καναλιών και ταλανίζει Βουλή, Κυβέρνηση και Συμβ. Επικρατείας.

Στην έκδηλη όμως αυτή απραξία συμβάλλει και η απάντηση του προέδρου της ΕΕΤΤ προς το ΕΣΡ που αναφέρει ότι η Επιτροπή αυτή «δεν έχει αρμοδιότητα για τον καθορισμό του πλήθους διαύλων για ψηφιακή ευρυεκπομπή!» (βλ. Βαγγ. Μανδραβέλη, «Χωρίς θέση η ΕΕΤΤ για τον αριθμό αδειών», Καθημερινή, 7.4.2017). Άρα, η μεν έναρξη της νέας διαγωνιστικής διαδικασίας παραπέμπεται σε βάθος χρόνου, όλες δε οι ιδιωτικές επιχειρήσεις τηλεόρασης θα εξακολουθήσουν να λειτουργούν όπως και κατά το παρελθόν!

πηγή: «Ελεύθερος Τύπος» 7/5/2017

Σύνταγμα και «δεξιά στροφή»

Νάσος Θεοδωρίδης, Δικηγόρος

Παρά τη ραγδαία σοκαριστική πολιτική-ιδεολογική μετάλλαξη του κυβερνώντος κόμματος τα τελευταία δύο χρόνια, οι άξονες των προτάσεων του σχετικά με την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση εξέπληξαν ως προς το περιεχόμενό τους ακόμη και τους πιο σφοδρούς επικριτές του.

Από μια άποψη βέβαια η εξέλιξη αυτή δικαιώνει όλους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

όσοι έχουν εκφράσει την ορθή εκτίμηση ότι η αποδοχή της μνημονιακής επιχειρηματολογίας και η έμπρακτη εφαρμογή αντιλαϊκών μνημονιακών πολιτικών οδηγούν εκ των πραγμάτων σε μια αλλοίωση της ίδιας της δημοκρατικής αντίληψης των ασκούντων εξουσία.

Με άλλα λόγια, μνημόνια και εμβάθυνση των δημοκρατικών λειτουργιών και διαδικασιών αποτελούν εκ προοιμίου δύο ασυμβίβαστες καταστάσεις. Διότι σε καθεστώς μιας κατ' ουσίαν αναίρεσης της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας και ταυτόχρονης επιβολής ενός ιδιόμορφου «παρασυντάγματος» ενώπιον του οποίου υποχωρεί κάθε μορφή εφαρμογής της λαϊκής βούλησης – είτε σε επίπεδο θεσμών (π.χ. Αρχή Δημοσίων Εσόδων) είτε σε επίπεδο δικαιωμάτων (π.χ. κατακρήμνιση κάθε υπολείμματος κοινωνικού κράτους)– είναι φυσικό να δημιουργείται ένα κλίμα που ευνοεί την περαιτέρω κάμψη κάθε δημοκρατικού θεσμού.

Αυτή άλλωστε είναι η μόνη εξήγηση που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την εντυπωσιακή δεξιά στροφή του ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και σε ζητήματα θεσμικού χαρακτήρα που εκ πρώτης όψεως δεν συνδέονται με τη δημοσιονομική πολιτική της χώρας ή με τις ανειλημμένες υποχρεώσεις έναντι των δανειστών.

Συγκεκριμένα, υποστηρίζω ότι προτεινόμενες διατάξεις όπως αυτές της εποικοδομητικής ψήφου δυσπιστίας καταστρατηγούν παντελώς το θεσμικό νομικό πλέγμα που έχει δομηθεί εδώ και πάνω από ενάμιση αιώνα αναφορικά με την υλοποίηση της αρχής της δεδηλωμένης, δυσχεραίνοντας υπέρμετρα την ευόδωση μιας πρότασης δυσπιστίας και άρα καθιστώντας ακόμη πιο διακοσμητικό τον ρόλο της Βουλής, κατά τρόπο που να ευνοεί εξόφθαλμα την εκάστοτε εκτελεστική εξουσία.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα του Προέδρου της Δημοκρατίας, η απομάκρυνση του ΣΥΡΙΖΑ από τον βασικό αξιακό πυρήνα μιας αριστερής θεσμικής προσέγγισης είναι απόλυτη και πλήρης.

Όχι μόνο εισάγεται η δυνατότητα άμεσης εκλογή του Προέδρου, κάτι που ουσιαστικά μετατρέπει το πολίτευμα από προεδρευόμενη σε «ελαφράς μορφής» ημιπροεδρική Δημοκρατία με αρμοδιότητες πολύ πιο ενισχυμένες από εκείνες που ορθώς είχαν καταργηθεί το 1985 με τη σύμφωνη γνώμη και της Αριστεράς, αλλά και υιοθετείται η δεξιά αντίληψη ότι το αντίβαρο στις εξουσίες του πρωθυπουργού δεν θα είναι η Βουλή ως συλλογικό Σώμα αλλά ένα μονοπρόσωπο κρατικό όργανο (Πρόεδρος Δημοκρατίας). Μάλιστα η συγκεκριμένη προτεινόμενη αύξηση των αρμοδιοτήτων του Προέδρου δεν είναι μόνο αριθμητικά υπερβολική, αλλά και επί της ουσίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

προβληματική.

Για παράδειγμα, η ανάθεση στον Πρόεδρο της επιλογής της ηγεσίας των ανώτατων δικαστηρίων τον εξοπλίζει με μια εξουσία που έχει άμεσο πολιτικο-κοινωνικό αντίκτυπο στην καθημερινότητα των πολιτών, χωρίς να έχει προηγηθεί η συλλογική διαβούλευση και συναπόφαση που θα επέτρεπε τον αποκλεισμό π.χ. σκληροπυρηνικών υποψηφίων του κατεστημένου.

Αυτή η μεταβολή, σε συνδυασμό με την τροποποίηση ενός σημαντικού φιλολαϊκού θεσμικού κεκτημένου όπως ο διάχυτος έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων (μέσω ενός συνονθυλεύματος προβλέψεων όπως, αφενός, η εκ των προτέρων παραπομπή ψηφισμένου νόμου από τον Πρόεδρο στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο και, αφετέρου, η υποχρεωτική κρίση της συνταγματικότητας νόμου σε «συγκεντρωτική βάση» από το ΑΕΔ) φανερώνουν ότι η πολιτεία δεν θέλει να αφήσει ανοιχτή καμία χαραμάδα στον κατώτερο δικαστή ώστε εκείνος να καινοτομήσει ερμηνεύοντας ριζοσπαστικά το Σύνταγμα, αλλά αντιθέτως επιθυμεί να ελέγξει όσο μπορεί οποιαδήποτε απόκλιση διασφαλίζοντας «ενιαία εφαρμογή».

Είναι εντυπωσιακό ότι ακόμη και οι θετικές προτάσεις για την εισαγωγή δημοψηφισμάτων χάνουν σε μεγάλο βαθμό την αξία τους από τη στιγμή που -ασφαλώς προς ευαρέσκεια των δανειστών- εξαιρούνται ρητά τα δημοσιονομικά θέματα, όταν αυτό ακριβώς αποτελεί το κρίσιμο επίδικο της άσκησης της οικονομικής πολιτικής η οποία δεν μπορεί να διαφεύγει τους δημοκρατικούς κανόνες.

Τέλος, δεν θα μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητες οι ελλιπέστατες προτάσεις στον τομέα της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Τυχόν διατάξεις για τον δημόσιο χαρακτήρα της ενέργειας και του νερού θα είναι άνευ νοήματος από τη στιγμή που ήδη υλοποιούνται εντελώς αντίθετες μνημονιακές πολιτικές, ενώ φυσικά ούτε λόγος γίνεται για θέσπιση του «αγώγιμου» των κοινωνικών δικαιωμάτων, αφού οι δανειστές επιθυμούν ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή να μη δικαιώνονται νομικά όσοι λόγω λιτότητας χάνουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους.

Ομως και ως προς τα ατομικά δικαιώματα απουσιάζει π.χ. εντελώς κάθε ρύθμιση για την ιθαγένεια των μεταναστών, η οποία θα ήταν πολύ χρήσιμη πρακτικά λόγω της γνωστής υπερσυντηρητικής απόφασης του ΣτΕ που είχε κρίνει αντισυνταγματική τη νομοθεσία του Γ. Παπανδρέου.

πηγή: «Εφημερίδα των Συντακτών», 16/5/2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

Τι είναι λαϊκισμός;

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Οι μεγάλες εκλογικές αναμετρήσεις της τελευταίας τριετίας σε όλο τον κόσμο χαρακτηρίζονται από την ανάδυση του λαϊκισμού. Στις ΗΠΑ, τόσο ο Ντόναλντ Τραμπ όσο και ο Μπέρνι Σάντερς, αντίπαλος της Κλίντον στο στρατόπεδο των Δημοκρατικών, χαρακτηρίστηκαν ως λαϊκιστές. Το ίδιο οι ακροδεξιοί ηγέτες στη Γαλλία και την Ολλανδία, Μαρίν Λεπέν και Γκερτ Βίλντερς ή ο Μπέπε Γκρίλο στην Ιταλία. Από την άλλη πλευρά, στον χώρο της Αριστεράς, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ποδέμος επίσης χαρακτηρίζονται ως λαϊκιστικά κόμματα, που αναφέρονται άμεσα σε Λατινοαμερικάνους ηγέτες όπως ο Ραφαέλ Κορέα, ο Εβο Μοράλες και ο Ούγκο Τσάβες.

Ζούμε λοιπόν στην εποχή του λαϊκισμού. Τι κοινό έχουν όμως όλες οι προηγούμενες πολιτικές προσωπικότητες και κομματικοί σχηματισμοί, που ανήκουν σε εκ διαμέτρου αντίθετες σχολές σκέψης, κομματικές οικογένειες και γεωγραφικές περιφέρειες; Αποτελεί τελικά έναν αρνητικό χαρακτηρισμό ο όρος «λαϊκιστής» ή μήπως απηχεί την ικανότητα ενός πολιτικού να απευθύνεται με αμεσότητα στον λαό, κινητοποιώντας τον απέναντι σε κατεστημένες πολιτικές παθογένειες και κρατικές πρακτικές;

Στα προηγούμενα ερωτήματα δίνει καθαρές, τεκμηριωμένες απαντήσεις το ευσύννοπτο βιβλίο του J.-W. Muller «Τι είναι ο λαϊκισμός» (εκδ. Πόλις 2017), μπεστ σέλερ σε όλο τον κόσμο ακριβώς επειδή καταφέρνει με προσιτό λόγο να εξηγήσει το κρισιμότερο ίσως πολιτικό πρόβλημα της εποχής.

Ο Μίλερ υποστηρίζει ότι ο λαϊκισμός δεν οριοθετείται με γνώμονα την αντίθεση προς τις ελίτ, ούτε αποτελεί ζήτημα προσωπικού ύφους ή υπεραπλουστευτικών πολιτικών προτάσεων απέναντι σε σύνθετα προβλήματα. Πρόκειται ιδίως για μία μορφή αντιπλουραλισμού και ηθικοποίησης της πολιτικής, που επικαλείται ότι μόνο οι ίδιοι οι λαϊκιστές εκπροσωπούν τον λαό και υπηρετούν το κοινό καλό.

Με τα λόγια του Ταγίπ Ερντογάν, «Εμείς είμαστε ο λαός. Εσείς ποιοι είστε;». Υπό αυτή την έννοια, ο λαϊκισμός αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για τη δημοκρατία. Οι λαϊκιστές είναι έτοιμοι να ανατρέψουν, εν ονόματι μιας «γνήσιας λαϊκής βούλησης», τα συνταγματικά θεμέλια της φιλελεύθερης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, όπως

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

είδαμε πρόσφατα να συμβαίνει στην Ουγγαρία και την Τουρκία.

πηγή: «Έθνος», 16/5/2017

Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ

Πάνος Λαζαράτος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Ολοκληρώθηκε πλέον ο κύκλος των δικαστικών αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ σε σχέση με την αντισυνταγματικότητα επιμέρους διατάξεων του ν.4339/2015 που οδήγησε στην ακύρωση του διαγωνισμού χορηγήσεως των τηλεοπτικών αδειών πανελλαδικής εμβέλειας που προκηρύχθηκε πέρυσι το Μάιο. Η βασική αιτιολογία που διατρέχει όλες τις αποφάσεις της Ολομέλειας, με τις οποίες κρίνονται επιμέρους διατάξεις του άρθρου 2Α ν.4339/2015 ως αντισυνταγματικές, είναι η απορρέουσα από το άρθρο 15 Συντ. υποχρεωτική σύμπραξη του ΕΣΡ στην άσκηση αρμοδιοτήτων με τις οποίες καθορίζονται οι όροι λειτουργίας και αδειοδοτήσεως των τηλεοπτικών σταθμών και η υποχρεωτική διενέργεια του διαγωνισμού χορηγήσεως των τηλεοπτικών αδειών αποκλειστικώς από το ΕΣΡ (εφόσον επιλεγεί το σύστημα της διαγωνιστικής διαδικασίας για την χορήγησή τους).

Ειδικότερα:

* Με την με αριθμό 95/2017 απόφαση της Ολομέλειας ακυρώθηκε η απόφαση του Υπουργού Επικρατείας με την οποία μεταβιβάστηκαν οι αρμοδιότητες διενέργειας της διαγωνιστικής διαδικασίας χορηγήσεως των τηλεοπτικών αδειών από τον Υπουργό Επικρατείας στη Γενική Γραμματεία Ενημερώσεως και Επικοινωνίας. Με την ίδια απόφαση ακυρώθηκε και η απόφαση του Γενικού Γραμματέα Ενημερώσεως και Επικοινωνίας περί συγκροτήσεως της πενταμελούς επιτροπής διενέργειας του διαγωνισμού. Η απόφαση αυτή έκρινε τη διάταξη του άρθρου 2Α παρ.2 ν.4339/2015 αντίθετη προς το άρθρο 15 παρ.2 Συντ., λόγω του ότι ανέθεσε στον Υπουργό Επικρατείας την αρμοδιότητα διενέργειας του διαγωνισμού χορηγήσεως των τηλεοπτικών αδειών εθνικής εμβέλειας κατ' αποκλεισμό του ΕΣΡ.

* Με την με αριθμό 1054/2017 απόφαση της Ολομέλειας ακυρώθηκε η κοινή υπουργική απόφαση (Οικονομικών και Επικρατείας) με την οποία καθορίσθηκε η τιμή εκκινήσεως των δημοπρατούμενων αδειών στο ποσό των 3.000.000 ευρώ. Η απόφαση αυτή έκρινε αντίθετη προς το άρθρο 15 παρ.2 Συντ. την διάταξη της παρ.3 του άρθρου 2 Α ν.4339/2015, λόγω του ότι δεν προέβλεπε κατά την έκδοση της σχετικής κοινής υπουργικής

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

αποφάσεως την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του ΕΣΡ.

* Με την με αριθμό 820/2017 απόφαση της Ολομελείας ακυρώθηκε η κοινή υπουργική απόφαση (Εργασίας, Κοινωνίας Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης-Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων-Επικρατείας) με την οποία καθορίστηκε ο ελάχιστος αριθμός εργαζομένων πλήρους απασχολήσεως ανά ειδικότητα των παρόχων περιεχομένου εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου. Η αιτιολογία της αποφάσεως αυτής συνίσταται αφ' ενός μεν στην αντίθεση της παρ.2 του άρθρου 2Α ν.4339/2015 προς το άρθρο 15 παρ.2 Συντ., λόγω του ότι ανέθεσε στον Υπουργό Επικρατείας την αποκλειστική αρμοδιότητα διενέργειας του διαγωνισμού, αφ' ετέρου στην ανάγκη συμπράξεως του ΕΣΡ κατά την άσκηση κάθε αρμοδιότητας περί καθορισμού των όρων λειτουργίας και αδειοδότησεως των τηλεοπτικών σταθμών.

* Με την με αριθμό 365/2017 απόφαση της Ολομέλειας ακυρώθηκε η απόφαση του Υπουργού Επικρατείας με την οποία μεταβιβάσθηκε στην Γενική Γραμματεία Ενημερώσεως και Επικοινωνίας η αρμοδιότητα συστάσεως Ειδικής Επιτροπής Ενστάσεων στο πλαίσιο του κρίσιμου διαγωνισμού καθώς και η σε εκτέλεσή της εκδοθείσα απόφαση του Γενικού Γραμματέα Ενημερώσεως και Επικοινωνίας με την οποία συγκροτήθηκε η τριμελής επιτροπή εξετάσεως ενστάσεων. Η απόφαση αυτή έκρινε τη διάταξη του άρθρου 2Α παρ.2 ν.4339/2015 αντίθετη προς το άρθρο 15 παρ.2 Συντ., λόγω του ότι ανέθεσε στον Υπουργό Επικρατείας την αρμοδιότητα διενέργειας του διαγωνισμού χορηγήσεως των τηλεοπτικών αδειών εθνικής εμβέλειας κατ' αποκλεισμό του ΕΣΡ.

* Με την με αριθμό 319/2017 απόφαση της Ολομέλειας ακυρώθηκαν οι αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Ενημερώσεως και Επικοινωνίας περί διενέργειας πρόχειρου διαγωνισμού για την παροχή ελεγκτικών υπηρεσιών στο πλαίσιο του διαγωνισμού για την χορήγηση των τηλεοπτικών αδειών και περί κατακυρώσεως του οικείου αποτελέσματος στην τελικώς επιλεγείσα ελεγκτική εταιρία. Οι αποφάσεις αυτές ακυρώθηκαν διότι απώλεσαν το νόμιμο έρεισμά τους, δοθέντος ότι στηρίζονταν στην απόφαση του Υπουργού Επικρατείας που ακυρώθηκε με την προπαρατεθείσα με αριθμό 95/2017 απόφαση της Ολομέλειας.

Ήδη σε συμμόρφωση προς τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις ο ν.4339/2015 έχει υποστεί τις εξής τροποποιήσεις:

* Με τον ν.4431/2016 τράπηκε η αρχικώς προβλεπόμενη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η παραπομπή του Τραμπ: Υπέρ και Κατά», Eric Posner
- «Κρίση και κράτος δικαίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα όρια της πολυπολιτισμικότητας», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Οι νομικές απορίες του ΕΣΡ», Πέτρος Παραράς
- «Σύνταγμα και 'δεξιά στροφή'», Νάσος Θεοδωρίδης
- «Τι είναι λαϊκισμός;», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τηλεοπτικές άδειες, ΕΣΡ και νόμος Παππά στον απόηχο των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ», Πάνος Λαζαράτος

στο άρθρο 2 παρ.4 ν.4339/2015 αιτιολογημένη γνώμη του ΕΣΡ σε σύμφωνη γνώμη, κατά την έκδοση της αποφάσεως του Υπουργού Επικρατείας περί καθορισμού του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών. Το εδ. β' της αυτής διατάξεως που ορίζει ότι κατά την πρώτη εφαρμογή του ν.4339/2015 ο αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών παρόχου περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης ανά επιμέρους κατηγορία καθορίζεται με διάταξη νόμου πρέπει να καταργηθεί ρητώς ως αντισυνταγματικό.

* Με τον ν.4431/2016 προστέθηκε στο εδ. γ' της παρ.4 του άρθρου 2 ν.4339/2015 η παροχή της προηγούμενης σύμφωνης γνώμης του ΕΣΡ κατά την έκδοση της κοινής υπουργικής αποφάσεως περί καθορισμού της τιμής εκκινήσεως ανά κατηγορία δημοπρατούμενης άδειας.

Σε συμμόρφωση προς τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις θα πρέπει αφ' ενός μεν να προστεθεί στο άρθρο 9 παρ.4 εδ. β' ν.4339/2015 η παροχή της προηγούμενης σύμφωνης γνώμης του ΕΣΡ κατά την έκδοση της κοινής υπουργικής αποφάσεως περί καθορισμού του ελάχιστου αριθμού εργαζομένων, αφ' ετέρου δε, να καταργηθεί πλέον ρητώς το άρθρο 2Α ν.4339/2015 του οποίου η εφαρμογή είχε προς το παρόν ανασταλεί με τον ν.4431/2016 μέχρι την δημοσίευση των ανωτέρω αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ. Το άρθρο 2Α πρέπει να καταργηθεί και ρητώς αφού είναι αντισυνταγματικό στο σύνολό του: οι μεν παρ.2 και 3 αυτού κρίθηκαν ρητώς ως αντισυνταγματικές με τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις, η δε παρ.1 πρέπει να θεωρηθεί αντισυνταγματική, λόγω της μη συμπράξεως του ΕΣΡ κατά τον (νομοθετικό) καθορισμό του αριθμού των αδειών σε 4.

Απομένει να κριθεί στο πλαίσιο της προκηρυχθησόμενης από το ΕΣΡ διαγωνιστικής διαδικασίας η συνταγματικότητα του ν.4339/2015 στην βάση του σκεπτικού των αποφάσεων του ΣτΕ που απαιτεί να συμπράττει το ΕΣΡ με όλες τις εξουσίες (συμπεριλαμβανομένης της νομοθετικής) κατά τον καθορισμό των όρων λειτουργίας και αδειοδοτήσεως των τηλεοπτικών σταθμών, δεδομένης της εξαντλητικής απαριθμήσεως των οικείων προϋποθέσεων από τον ίδιο τον κοινό νομοθέτη κατά πλήρη σχεδόν συρρίκνωση της αντίστοιχης εκτιμητικής ευχέρειας του ΕΣΡ.

στον ιστότοπο: Capital.gr, 31/5/2017

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Effective Legal Assistance in Pre-Trial Detention Decision-Making

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Effective Legal Assistance in Pre-Trial Detention Decision-Making

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου (www.cecl.gr) σε συνεργασία με φορείς από την Ουγγαρία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Ιταλία και υλοποιεί το πρόγραμμα “Effective Legal Assistance in Pre-Trial Detention Decision-Making” («Αποτελεσματική Νομική βοήθεια σε υποθέσεις που μπορεί να οδηγήσουν σε προσωρινή κράτηση»).

Το έργο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και θα έχει διάρκεια 23 μήνες. Αναμένεται να συμβάλει στη βελτίωση της αποτελεσματικής νομικής βοήθειας σε υποθέσεις που μπορεί να οδηγήσουν σε προσωρινή κράτηση, στην ενεργό συμμετοχή των βασικών ενδιαφερόμενων για την εξασφάλιση της εφαρμογής της Οδηγίας (2013/48) «Πρόσβαση σε δικηγόρο» και της Οδηγίας περί τεκμαιρόμενης αθωότητας (2016/343), καθώς και στην ευαισθητοποίηση των βασικών ενδιαφερομένων σε τέτοιου είδους υποθέσεις.

Ο κύριος στόχος του έργου είναι η βελτίωση της ποιότητας της λήψης αποφάσεων σχετικά με την προσωρινή κράτηση, αντιμετωπίζοντας τους υφιστάμενους νομικούς, διαδικαστικούς και πολιτιστικούς φραγμούς στην αποτελεσματική συμμετοχή των δικηγόρων, με:

- τη βελτίωση της κατανόησης των φραγμών στην αποτελεσματική νομική συνδρομή σε υποθέσεις που μπορεί να οδηγήσουν σε προσωρινή κράτηση στα πέντε κράτη μέλη
- τη διευκόλυνση εθνικής και πανευρωπαϊκής συνεργασίας μεταξύ των παραγόντων της ποινικής δικαιοσύνης για την αύξηση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τον εποικοδομητικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι δικηγόροι και την ανάπτυξη διαδικασιών για την άρση εμποδίων και
- τη βελτίωση της ικανότητας των δικηγόρων να παρέχουν αποτελεσματική νομική συνδρομή στο πλαίσιο αυτών των υποθέσεων.

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Effective Legal Assistance in Pre-Trial Detention Decision-Making

Εκδηλώσεις

- Σεμινάριο: «Αναγνώριση, εξατομικευμένη εκτίμηση αναγκών και παραπομπή θυμάτων με βάση την Οδηγία 2012/29/ΕΕ», 22 και 23/6/2017

Για την επίτευξη αυτών των στόχων, το έργο περιλαμβάνει τη διεξαγωγή εμπειριστατωμένης αξιολόγησης των νομικών και πρακτικών εμποδίων στην εφαρμογή των σχετικών Οδηγιών, τη δημιουργία και εναρμόνιση εθνικών και πανευρωπαϊκών διαλόγων σχετικά με την προδικαστική νομική συνδρομή και την ενδυνάμωση ικανότητας των δικηγόρων που ασχολούνται με υποθέσεις προσωρινής κράτησης.

Αν ενδιαφέρεστε για συμμετοχή στο πρόγραμμα ή για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Τσάτσου κυρία Μαρία Μουσμότη (centre@cecl.gr)

Εκδηλώσεις

- Σεμινάριο «Αναγνώριση, εξατομικευμένη εκτίμηση αναγκών και παραπομπή θυμάτων με βάση την Οδηγία 2012/29/ΕΕ», 22 και 23/6/2017

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου διοργανώνει δύο ημερήσια σεμινάρια για την εφαρμογή της Οδηγίας 2012/29/ΕΕ και ειδικότερα τρεις κρίσιμες πτυχές της: α) την αναγνώριση των θυμάτων β) την εξατομικευμένη αξιολόγηση των αναγκών τους (συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αναγκών προστασίας) και γ) τη δικτύωση και την παραπομπή σε αρμόδιους φορείς.

Το σεμινάριο απευθύνεται σε εξειδικευμένο προσωπικό φορέων που εμπλέκονται στην υποστήριξη και την προστασία θυμάτων (αστυνομία, υγειονομικές αρχές, υπηρεσίες υποστήριξης θυμάτων / ΜΚΟ).

Δηλώσεις συμμετοχής έως 9 Ιουνίου 2017. Οι θέσεις είναι περιορισμένες και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Τόπος: Ξενοδοχείο *Electra Palace Athens*, Διεύθυνση: Ναυάρχου Νικοδήμου 18-20 Αθήνα

Χρόνος: Δυο Σεμινάρια στις **22/06/2017** και στις **23/06/2017** (διάρκειας μιας ημέρας)

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Σεμινάριο: «Αναγνώριση, εξατομικευμένη εκτίμηση αναγκών και παραπομπή θυμάτων με βάση την Οδηγία 2012/29/ΕΕ», 22 και 23/6/2017

Νέες εκδόσεις

- Konrad Hesse, «Το Σύνταγμα της πολιτικής ενότητας και της πρακτικής εναρμόνισης», Σειρά Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου: Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα. (Μετάφραση-Εισαγωγή: Στυλιανός-Ιωάννης Γ. Κουτνατζής, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2017, 263 σελ.)

Κόστος: Χωρίς κόστος. Δεν είναι δυνατή η μερική παρακολούθηση

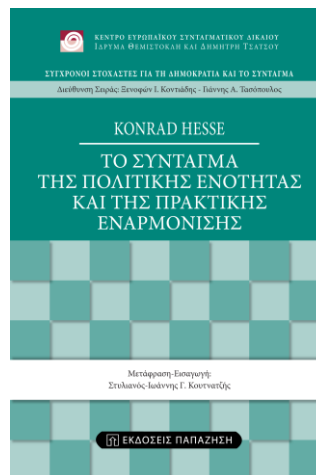
Δηλώσεις συμμετοχής στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
<http://www.cecl2.gr/index.php/el/events/meetings/588-2012-29-e>

Πληροφορίες: Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, Τηλ.: 210-36.23.029, -089, -116 (Δέσποινα Τσολακάκη)

Νέες εκδόσεις

- Konrad Hesse, «Το Σύνταγμα της πολιτικής ενότητας και της πρακτικής εναρμόνισης», Σειρά Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου: Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα. (Μετάφραση-Εισαγωγή: Στυλιανός-Ιωάννης Γ. Κουτνατζής, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2017, 263 σελ.)

Κυκλοφορεί σε λίγες ημέρες ο 9ος τόμος της Σειράς του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου «Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα».

Αν φανταζόμασταν τη σύγχρονη ευρωπαϊκή συνταγματική σκέψη χωρίς την επιρροή του Konrad Hesse, το αποτέλεσμα θα ήταν τελείως διαφορετικό σε σχέση με παραδοχές που θεωρούμε σήμερα δεδομένες. Η κανονιστική δύναμη του Συντάγματος και οι προϋποθέσεις της πραγμάτωσής της, η ανάγκη πρακτικής εναρμόνισης μεταξύ περισσότερων συνταγματικά κατοχυρωμένων αγαθών, η ιδιαίτερη θέση των πολιτικών κομμάτων στο σύγχρονο συνταγματικό κράτος, η σημασία και τα όρια της συνταγματικής μεταβολής, τα λειτουργικά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Νέες εκδόσεις

- Konrad Hesse, «Το Σύνταγμα της πολιτικής ενότητας και της πρακτικής εναρμόνισης», Σειρά Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου: Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα. (Μετάφραση-Εισαγωγή: Στυλιανός-Ιωάννης Γ. Κουτνατζής, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2017, 263 σελ.)

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

όρια της συνταγματικής δικαιοσύνης αποτελούν ορισμένες μόνο από τις θεματικές, στις οποίες η διδασκαλία του Hesse διαμόρφωσε τη συνταγματική θεωρία και πράξη. Η προσεκτικότερη μελέτη της διδασκαλίας αυτής μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση πολλών κλασικών και σύγχρονων προβλημάτων και του ελληνικού συνταγματικού δικαίου: των συγκρούσεων μεταξύ θεμελιωδών δικαιωμάτων, της σχέσης δικαστικής και πολιτικής εξουσίας, της ερμηνείας του Συντάγματος. Μπορεί όμως επίσης να γεννήσει σημαντικά εναύσματα για την αντιμετώπιση κρίσιμων ζητημάτων συνταγματικής πολιτικής, έτσι ώστε να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις ουσιαστικότερης διασφάλισης της κανονιστικής δύναμης του Συντάγματος.

(Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου)